

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਫਲਸੌ ਜੇ.
ਹੀਰਾ ਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

RONQI RAM ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਪੱਤਰ* ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2*

1955
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ—

ਵਿਧਵਾ—ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਅਪਰੈਲ, 12 ਵੀਂ ਸੰਪਤੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ # ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ - ਕੀ ਸੰਪਤੀ ਉਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ

ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਵਾਬ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਾਰਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਜੇ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਤੀਧਾਨ ਵਜੋਂ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਅਸਲ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਲਕ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਮਾਲਕੀ ਵਿਚ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ।

25 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ.ਬੀ.ਐੱਲ., ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 16 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1947, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਸਲੀਮ, ਸਬ-ਜੱਜ, 11 ਕਲਾਸ, ਜੀਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1946, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। SO ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4. ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਰੇਨ ਰਾਖੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਲ 1903 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੀ ਸਾਲ 1903 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਮਿਸਟ ਸੋਹਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰਹ ਰੋਣਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ- ਦੁਸ਼ਰਿਆਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਲੱਛਾ ਮੱਲ। 18 ਮਈ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਈ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਨਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਮ ਰਾਖੀ, ਜੋ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਪਛਾਣ ਸਿਕੰਦਰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਰਮ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਹੈ। ਚੰਦ. ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਖੀ। ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੌਤੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ। 12 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ 1937 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਅਤੇ ਪੀਰ ਬਖਸ਼ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਕੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 600 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਲ 1943 ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫਸਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸੂਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਹਾਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕਰਮਨ ਮਲ ਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਦਲੇ ਰਾਮ ਰਾਖੀ। ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਅਤੇ ਪੀਰ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਸੂਟ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੀਰਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਦੁਰਗੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ, ਬਾਕੀ ਰਾਮ ਰਾਖੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ Mst. ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਆਰ ਓਕ ਆਈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਅਤੇ ਪੀਰ ਬਖਸ਼ ਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੋਰਾਂ ਨੇ "ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੂਟ ਸੋਹਾਵੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੁਧੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 80. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। - ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨੇ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਤੀਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੰਬੰਧਨ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਬੈਂਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮਿਸ. ਰਾਖੀ ਦਾ ਪੋਜ਼ ਸੈਸ਼ਨ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੀਰਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . ਰਾਮ * ਰੌਣਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਖੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਤੀਧਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ . ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਾਰਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਾਲਚਨ ਕੁੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮਨੋਰਥ ਰਾਮ, (1) 1. ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਤੀਯਾਨ ਵਜੋਂ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਲਾਜਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸਫਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, (2)1

ਹੁਣ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ Mst. ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਡਾਂ ' ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?

- (1) **ILR 22 ਕੈਲ. 445**
(2) **ILR 5 Lah 192**

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਜੋ ਐਨ-ਹੀਰਾ ਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ? ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1903 ਵਿੱਚ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਰੌਣਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਸੀ. ਸੋਹਾਵੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨਾ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਵਾ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਲ 1937 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਕੋਈ ਝਲਕ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਕੋਲ ਹੈ। -ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਖਿਤਾਬ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਡਦਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਉਸਦੇ ਡੋਮੇਨ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੀਜਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਦਾ ਮਿਆਰ।" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਾਰਸ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਇਆ। ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਗਲਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਸੱਚੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ। ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਭਾਬੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਰੌਣਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਕਰਮਨ ਮੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਦੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ

ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਹੋ ਸਕੇ। *ਲਫਨ ਕੁੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਨੋਰਥ ਰਾਮ (1)* ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਵਾਰਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਐਸਟੇਟ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਾਰਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ *ਲਫਨ ਕੁੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਨੋਰਥ ਰਾਮ (1)*, *ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਦਹ ਕੌਰ (2)*, *ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*, *ਸੂਰਜ ਬੱਲੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਸਿੰਘ (4)*, *ਰਿਖਦੇਓ ਤਿਵਾੜੀ v. ਸੁਖਦੇਵ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)*, *ਮੁਖ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ Mst. ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)*, ਅਤੇ *ਉਦੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਨਰੋਤਮ ਸਿੰਘ (7)* ।

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)
- (6)
- (7)

ILR 22 ਕੈਲ. 445

ILR (1902) 29 ਕੈਟ 664

ILR- (1920) 42 ਸਾਰੇ. 152

ILR (1928) 7 ਪੈਟ. 163

ILR 49 AI; 713

ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1934 ਲਾਹ. 270

ILR (1946) 21 ਕਿਸਮਤ 148

ਹੀਰਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਨੇ ਰੋਣਕੀ ਪੱਖੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪਰਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਅ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇ ਮਾਲਕ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਖੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਾਖਲੇ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੋ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 1 ਕੋਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਰੋਕੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫਲਸੌ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

1